

CP 111 Computer Programming (2/2554 Section B01-B02)

Handout 9

หัวข้อ:

Recursion (Chapter 17 textbook)

- Basic concepts

Examples: Running sum, Factorial, Fibonacci, Tower of Hanoi, Binary Search

Dynamic memory Allocation (Chapter 19.4 textbook): Dynamically-Sized array, malloc(), free()

File I/O (Chapter 18.5 textbook)

Miscellaneous C features:

- C preprocessor: Macro substitution (Appendix D.8 textbook),
- Conditional Expression operator: $\text{expA} ? \text{expB} : \text{expC}$
- typedef
- Conditional compilation using pre-processing directive

สัปดาห์ถัดไป

Basic concepts of Recursion

1. ปัญหา **RunningSum**: พิจารณาฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ RunningSum(n) ซึ่งนิยามดังนี้

RunningSum(n) = ค่าผลรวมของ n, n-1, n-2, ..., 2, 1

$$= n + (n-1) + (n-2) + \dots + 2 + 1$$

ตัวอย่าง เช่น กรณี n=10 เราจะได้ว่า RunningSum(10) = 10+9+8+7+6+5+4+3+2+1 = 55

ดังนั้น

RunningSum(n-1) =

RunningSum(n-2) =

RunningSum(1) =

ดังนั้น

ความสัมพันธ์ระหว่าง RunningSum(n) และ RunningSum(n-1) คือ

โดยทั่วไปในเชิงคณิตศาสตร์ RunningSum สามารถนิยามในรูปแบบ Recurrence equation ได้ดังนี้

$$\text{RunningSum}(n) = \begin{cases} \dots\dots\dots & \text{กรณี } n > 1 \\ \dots\dots\dots & \text{กรณี } n = 1 \end{cases}$$

ตัวอย่าง โดยใช้ Recurrence equation ข้างบน จงหาค่า RunningSum(4)

RunningSum(4) =

=

=

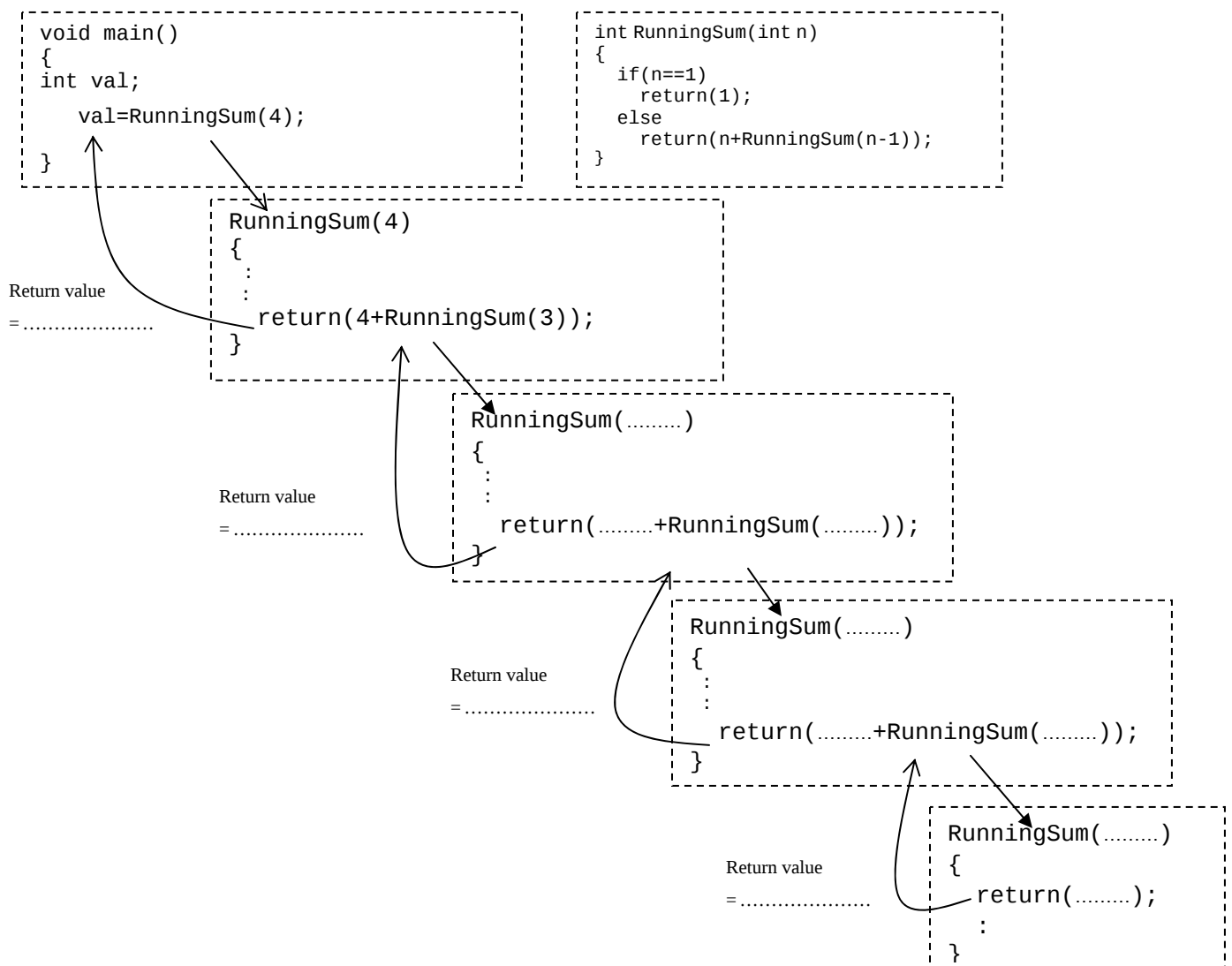
=

2. Coding ปัญหา RunningSum จากแนวคิดของ Recurrence equation ดังกล่าว เราสามารถเขียนโค้ดภาษา C ในรูปของฟังก์ชันในชื่อ RunninSum ซึ่งจะ Call ไปยังฟังก์ชันตัวเอง (RunningSum) ได้ดังโปรแกรมข้างล่าง

```
int RunningSum(int n)
{
    int sum,p;
    if(n==1)
        .....
    else
    {
        // กรณี n > 1
        p= RunningSum(.....);
        sum=.....
        return(sum);
    }
}
```

โค้ด 3 บรรทัดนี้สามารถยุบเหลือบรรทัดเดียวได้เป็น

3. รูปข้างล่างแสดง Flow ของการเรียกฟังก์ชันเมื่อ RunningSum ถูกเรียกใน main โดยส่งค่า 4 มาเป็นอาร์กิวเมนต์

4. Definition: โค้ดของฟังก์ชัน RunningSum ข้างบน เป็นตัวอย่างของการแก้ปัญหา (computer programming problems) โดยใช้เทคนิคที่เรียกว่า Recursion (การเวียนเกิด) ซึ่งสามารถนิยามลักษณะของเทคนิคได้ดังนี้

- Recursion หรือ Recursive function เป็นเทคนิคในการแก้ปัญหาโดยที่ฟังก์ชันจะทำการเรียกตัวมันเอง
- โดยแต่ละครั้งของการเรียกฟังก์ชันนั้นขนาดของข้อมูลอินพุตจะเล็กลง (smaller subtask) จนกระทั่งถึงจุดที่ข้อมูลอินพุตเป็นกรณี base case (เช่น กรณี $n=1$ ในตัวอย่าง RunningSum) ก็จะใช้แก้ปัญหาแบบ non-recursive

5.คุณลักษณะของการแก้ปัญหาแบบ recursion คือ

- ปัญหาหรือ task หนึ่งๆจะต้องนิยามในรูปแบบของตัวมันเอง โดยที่มีขนาดของปัญหามีขนาดเล็กลง
- Task นั้นจะต้องมีนิยามของกรณี Base case ซึ่งจะแก้ปัญหาในรูปแบบ non-recursive (ไม่ได้เรียกตัวมันเอง)

6. ตัวอย่างการแก้ปัญหาแบบ Recursion: Factorial

- จงเขียน Recurrence equation เพื่านิยาม $n!$ (factorial of n)

$$n! = \begin{cases} \dots\dots\dots & \text{กรณี } n > 0 \\ \dots\dots\dots & \text{กรณี } n = 0 \text{ (Base case)} \end{cases}$$

- โดยใช้ Recurrence equation ข้างบน จงเขียนโค้ดในฟังก์ชัน Factorial ซึ่งจะทำการคำนวณหาค่า $n!$ ของอินพุตอาร์กิวเมนต์ n

```
int Factorial(int n)
{
int val, p;

    if(.....)

    else
    {
        p==.....
        val =.....
        .....
    }
}
```

สามารถเขียนโค้ดให้กระชับขึ้นเป็น

```
int Factorial(int n)
{
}
}
```

7. Why recursion? (Recursion versus Iteration)

คำถาม: จะเห็นได้ว่าทั้งกรณี RunningSum และ Factorial สามารถเขียนโปรแกรมในรูปแบบ iteration (ใช้ loop while, for, do-while) แล้วทำไมเราต้องศึกษาเทคนิค Recursion ในการแก้ปัญหา (จริง ๆ แล้ว ในเกือบทุกปัญหาที่แก้ได้โดย Recursion จะสามารถแก้โดยการเขียนโปรแกรมแบบ iteration)

คำตอบ: ในบางปัญหา การใช้เทคนิค Recursion ในการเขียนโปรแกรมจะทำให้โปรแกรมดูง่ายและมีความสวยงามในเชิงหลักการกว่าการเขียนโปรแกรมโดยใช้เทคนิค Iteration ตัวอย่าง เช่น ปัญหาปริศนาหอคอยฮานอย (Tower of Hanoi) หรือ ปัญหา Fibonacci numbers

8. ปัญหาปริศนาหอคอยฮานอย (Tower of Hanoi): เป็นหนึ่งในปัญหาที่แก้ด้วยเทคนิค Recursion แล้วดูง่ายกว่าการใช้ iteration

(i) Problem statement:

- มีเสา (post) อยู่ 3 เสา สมมติเรียกว่า 1, 2 และ 3 ตามลำดับ
- มีแผ่นไม้ที่มีรูตรงกลาง (disk) ขนาดต่างๆ วางซ้อนกันบนเสาด้านหนึ่ง โดยแผ่นที่มีขนาดเล็กจะวางซ้อนบนแผ่นขนาดใหญ่
- Goal: ให้ทำการเคลื่อนย้าย Disk ที่อยู่ในเสาด้านปัจจุบันไปอยู่ที่เสาด้านอื่น โดยมีกฎการย้ายอยู่ 3 อย่างคือ
 - (1) ทำการย้าย disk ได้ครั้งละ 1 แผ่น
 - (2) ห้ามวาง disk ขนาดใหญ่กว่าซ้อนทับบน disk ขนาดเล็กกว่า
 - (3) สามารถใช้เสาอีกต้นที่ไม่ใช่เสาเป้าหมายเป็นตัวช่วยได้

ตัวอย่างของปริศนาพร้อมทั้งคำเฉลย กรณีมี 3 disk และต้องการย้ายจากบนเสาด้านที่ 1 ไปอยู่บนเสาด้านที่ 3 โดยใช้เสาด้านที่ 2 เป็นตัวช่วย ดูรูปที่หน้าถัดไป

ในตำนานกล่าวกันว่า นักบวชแห่งวัด Bharmu ถูกมอบหมายให้ทำการแก้ปริศนาในการเคลื่อนย้าย disk จำนวน 64 disk โดยถ้านักบวชทำสำเร็จ โลกก็จะถึงวันดับสูญ ในวิชาที่เราจะศึกษาการเขียนโปรแกรมโดยใช้เทคนิค Recursion มาสั่งให้ Computer ทำการแก้ปัญหานี้

(ii) Recursive formulation:

เราสามารถกล่าวถึงปัญหาในลักษณะทั่วไปได้ดังนี้

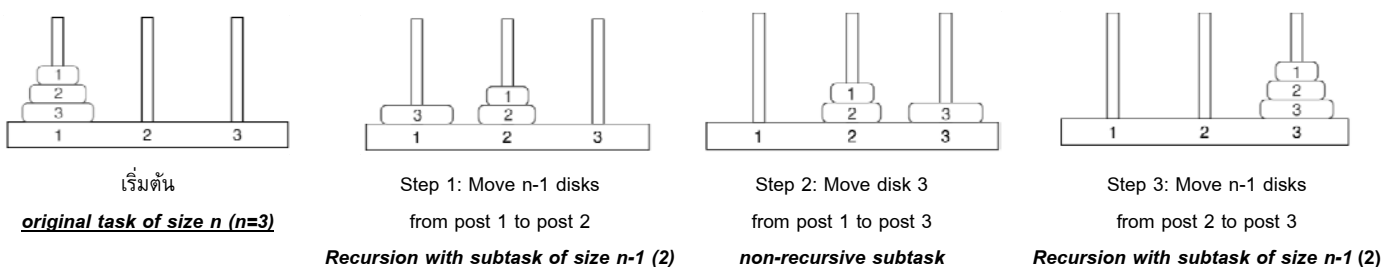
“มีทั้งหมด n disk (เช่น $n=64$) อยู่ที่เสาด้านที่ $startPost$ (เช่น $startPost=1$) และเราต้องการย้ายไปเสาด้านที่ $endPost$ (เช่น $endPost=3$) โดยสามารถใช้เสาด้านที่ $tempPost$ (เช่น $tempPost=2$) เป็นเสาดตัวช่วย และกำหนดให้ disk มีหมายเลข $1, 2, \dots, n$ โดย disk ใหญ่สุดคือหมายเลข n และ disk เล็กสุดคือหมายเลข n ”

เราสามารถอธิบายขั้นตอนการย้าย disk ในรูปแบบ Recursion ได้ดังนี้

Step 1: ทำการย้าย disk จำนวนdisk ที่อยู่บนสุด จากเสา.....ไปยังเสา โดยใช้เสา..... เป็นตัวช่วย

Step 2: ทำการย้าย disk ใหญ่สุด (disk หมายเลข n) จากเสา.....ไปยังเสา โดยใช้เสา..... เป็นตัวช่วย

Step 3: ทำการย้าย disk จำนวนdisk ที่อยู่บนสุด จากเสา.....ไปยังเสา โดยใช้เสา..... เป็นตัวช่วย

หมายเหตุ

- Step 1 และ 3 นิยามเป็น Subtask ที่อยู่ในรูปของ Recursive ที่มีขนาดลดลง (จาก n เป็น $n-1$)
- Step 2 เป็น task ที่แก้แบบ non-recursive (ไม่ได้นิยามในรูปของฟังก์ชันเรียกตัวเอง)

(iii) **Coding:** จากแนวคิดข้างบนสามารถนำมาเขียนเป็นโปรแกรมภาษา C ในรูปแบบของ recursive function ได้ดังนี้

นิยาม: ฟังก์ชัน void Move(int n, int startPost, int endPost, int tempPos)

หน้าที่: ทำการย้าย n disks (disk หมายเลข 1, 2, .. n) จากเสาหมายเลข startPost ไปยังเสาหมายเลข endPost โดยใช้เสาหมายเลข tempPos เป็นตัวช่วย

ตัวอย่าง เช่น ถ้าเราต้องการย้าย disk 1, 2 และ 3 จากเสาดั้งที่ 1 ไปยังเสาดั้งที่ 3 โดยใช้เสาดั้งที่ 2 เป็นตัวช่วย สามารถทำได้โดยเรียกฟังก์ชัน Move โดยส่งอาร์กิวเมนต์ดังต่อไปนี้

n=.....

Move(n,,,);

และถ้าเราต้องการย้าย disk 1 และ 2 จากเสาดั้งที่ 1 ไปยังเสาดั้งที่ 2 โดยใช้เสาดั้งที่ 3 เป็นตัวช่วย สามารถทำได้โดยเรียกฟังก์ชัน Move โดยส่งอาร์กิวเมนต์ดังต่อไปนี้

n=.....

Move(n,,,);

โดยใช้นิยามของฟังก์ชัน Move และแนวคิดของการแก้ปัญหาแบบ Recursion ในข้อ (ii) เราสามารถเขียนโค้ดในฟังก์ชัน Move ได้ดังนี้

```
#include <stdio.h>
void Move(int n,int startPost,int endPost,int tempPost);
int main()
{
    int n,startP,endP,tempP;

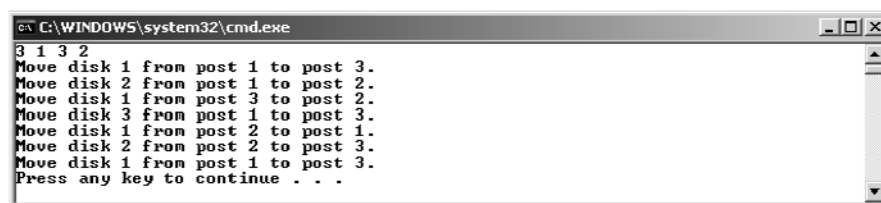
    scanf("%d %d %d %d",&n,&startP,&endP,&tempP);

    Move(n, startP, endP, tempP);

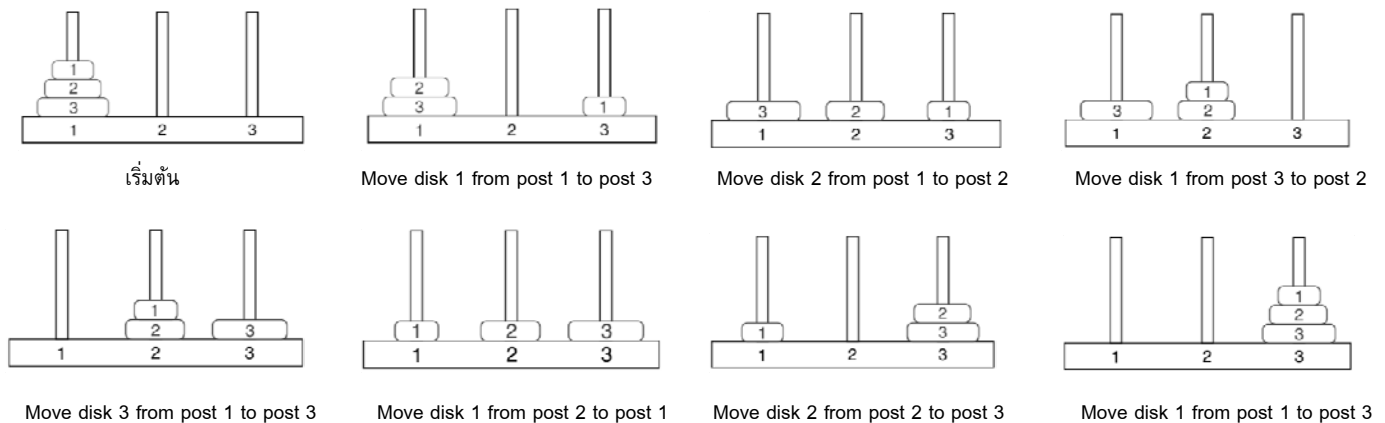
    return 0;
}

void Move(int n,int startPost,int endPost,int tempPost)
{
    if(.....)
    {
        Move(....., ....., ....., .....);
        printf("Move disk %d from post %d to post %d.\n",n, ....., .....);
        Move(....., ....., ....., .....);
    }
    else
    { // n=1 (Base case)
        printf("Move disk 1 from post %d to post %d.\n",....., .....);
    }
}
```

ผลลัพธ์จากการรันโปรแกรมข้างบนเมื่อป้อนข้อมูลนำเข้าเป็น 3 1 3 2 (n=3, startP=1, endP=3, tempP=2) แสดงดังข้างล่าง

ผลเฉลย (ขั้นตอนในการเคลื่อนย้าย disk) ที่ได้จากโปรแกรมข้างบนสามารถแสดงดังรูปการเคลื่อนย้ายข้างล่าง

9. Fibonacci numbers

จำนวนฟีโบนัคชี (Fibonacci numbers) คือจำนวนที่อยู่ในลำดับที่สร้างโดยนิยาม Recurrence equation ข้างล่างด้านซ้าย จงทำโค้ดในฟังก์ชัน Fibonacci ข้างล่างด้านขวาให้สมบูรณ์ เพื่อให้ฟังก์ชันเรียกตัวเอง และทำการคำนวณหา $f(n)$ ตามสูตรข้างบน เมื่อ n คืออาร์กิวเมนต์ของฟังก์ชัน

$$f(n) = f(n-1) + f(n-2) ; \text{ if } n \geq 2$$

$$\left. \begin{array}{l} f(1) = 1 \\ f(0) = 0 \end{array} \right\} \text{ Best case}$$

```
int Fibonacci(int n)
{
    int sum;
    if(.....)
        .....
    else if(.....)
        .....
    else
    {
        sum=.....
        return(sum);
    }
}
```

10. ปัญหา Binary search

(i) Problem statement:

กำหนดให้ข้อมูลนำเข้าคืออาร์เรย์ A แบบ int ขนาด n elements ที่เรียงจากค่าน้อยไปมากแล้ว (sorted array) นั่นคือ $A[0] \leq A[1] \leq A[2] \leq A[3] \dots \leq A[n-2] \leq A[n-1]$ และกำหนดให้ข้อมูล b จงค้นหาว่าข้อมูล b อยู่ในอาร์เรย์ A นี้หรือไม่ (b มีค่าเท่ากับค่าใน element หนึ่งๆ ของ A หรือไม่)

ถ้าพบให้ออกค่า index ของ element ใน A ที่มีค่าเท่ากับ b แต่ถ้าไม่พบให้ออกค่า -1

ตัวอย่างเช่นอาร์เรย์ A ขนาด 11 element ดังรูปข้างล่าง ถ้าให้ b คือ 109 BinarySearch จะคืนค่า 4 แต่ถ้า b คือ 112 จะคืนค่า -1

	A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]	A[5]	A[6]	A[7]	A[8]	A[9]	A[10]
A	12	32	37	49	109	110	153	387	392	777	926

ปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้โดยไล่เปรียบเทียบตั้งแต่ ตัวแรก (A[0]) ไปเรื่อยจนถึงตัวสุดท้าย (A[10]) แล้วดูว่ามีตัวที่มีค่าเท่ากับ b หรือไม่ แต่ถ้าสมมติว่าอาร์เรย์ขนาดใหญ่มาก (10,000,000 elements) การใช้วิธีนี้จะไม่มีประสิทธิภาพ (ช้า) โดยใช้ประโยชน์จากข้อกำหนดที่ว่าข้อมูลในอาร์เรย์ได้ถูกเรียงจากน้อยไปมาแล้ว เราจะศึกษาเทคนิคการค้นข้อมูลในอาร์เรย์ที่เรียกว่า Binary search ซึ่งใช้เทคนิค Recursion ในการแก้ปัญหา

(ii) Recursive formulation:

Input: Sorted array A และ ค่า sub-array index: start และ end และ ข้อมูลที่จะค้น b

โดยที่ start คือ index ของ element แรกของ subarray

end คือ index ของ element สุดท้ายของ subarray

ตัวอย่าง เช่น ถ้า start=0 และ end=5 จะหมายถึง subarray ในรูปข้างล่าง

	↓ start					↓ end					
	A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]	A[5]	A[6]	A[7]	A[8]	A[9]	A[10]
A	12	32	37	49	109	110	153	387	392	777	926

Note: ถ้า start=0 และ end=n-1 แล้ว subarray นี้คืออาร์เรย์ทั้งหมดที่เป็นข้อมูลนำเข้า

Step

- หาจุด midpoint ของ sub-array A[start]...A[end] สมมติ index มีค่าเท่ากับ $middle = (end + start) / 2$ ให้ทำการเปรียบเทียบ A[mid] กับ b

Case 1: ถ้า b เท่ากับ A[middle] เราเจอข้อมูลในอาร์เรย์ ดังนั้นให้ทำการคืนค่า mid (Base case)

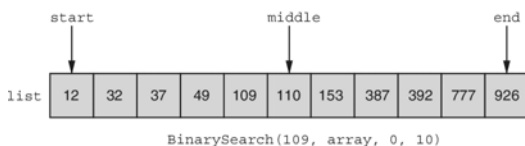
Case 2: ถ้า b น้อยกว่า A[middle]: ค้นหาใน subarray A[.....] ถึง A[.....] (Recursive)

Case 3: ถ้า b มากกว่า A[middle]: ค้นหาใน subarray A[.....] ถึง A[.....] (Recursive)

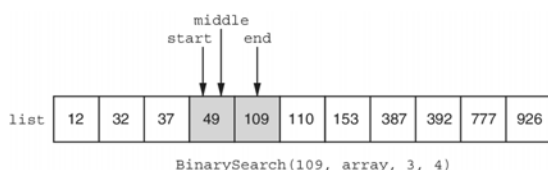
Case 4: ถ้าไม่มีข้อมูลในอาร์เรย์นั่นคือ subarray of size of 0 ($n-1 < 0$) แสดงว่าไม่เจอ b ให้คืนค่า (Base case)

ตัวอย่างของการค้นหาเมื่อเริ่มต้นด้วย start=0 และ end=10 และ b=109

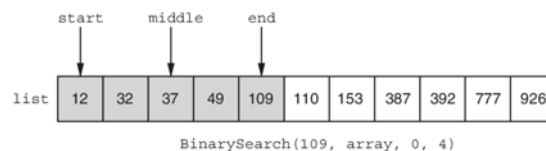
Step 1: หา midpoint ได้ $middle = (0+10)/2 = 5$ เปรียบเทียบ A[5] (110) กับ b (109) และเราพบว่า b A[middle] ดังนั้นค้นหาใน subarray A[start] ถึง A[middle-1] นั่นคือ A[.....] ถึง A[.....]

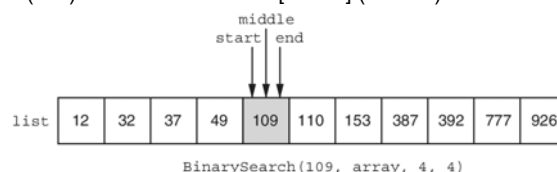
Step 3: หา midpoint ได้ $middle = (3+4)/2 = 3$ เปรียบเทียบ A[3] (49) กับ b (109) และเราพบว่า b A[middle] ดังนั้นค้นหาใน subarray A[middle + 1] ถึง A[end] นั่นคือ A[.....] ถึง A[.....]

Step 2: หา midpoint ได้ $middle = (0+4)/2 = 2$ เปรียบเทียบ A[2] (37) กับ b (109) และเราพบว่า b A[middle] ดังนั้นค้นหาใน subarray A[middle+1] ถึง A[end] นั่นคือ A[.....] ถึง A[.....]

Step 4: หา midpoint ได้ $middle = (4+4)/2 = 4$ เปรียบเทียบ A[4] (109) กับ b (109) และเราพบว่า b A[middle] (เจอแล้ว) ดังนั้นคืนค่า middle = 4

(iii) Coding:

- กำหนดให้ฟังก์ชัน `int BinarySearch(int b, int *A, int start, int end)` จะทำการค้นหา `b` ใน subarray ของอาร์เรย์ `A` ที่ index เริ่มต้นที่ `start` และสิ้นสุดที่ `end`
- โดยใช้แนวคิดที่อธิบายข้างต้นสามารถเขียนโค้ดของฟังก์ชัน `BinarySearch` ได้ดังนี้

```
int BinarySearch(int b, int *A, int start, int end)
{
    int middle;
    middle=.....
    if(.....) // กรณี subarray of size 0
        .....
    . else if(.....) // กรณี A[middle] เท่ากับ b
        .....
    . else if(.....) // กรณี A[middle] ..... b
        .....
    . else // กรณี A[middle] ..... b
        .....
}
```

11. โจทย์ตัวอย่าง (ข้อสอบเก่า Final ปี 2552): จงใช้เทคนิค Recursion ทำการเขียนโค้ดในฟังก์ชัน `Power` เพื่อทำการคำนวณและคืนค่า x^p โดยอาร์กิวเมนต์ `x` (ชนิดข้อมูลแบบ `double`) ส่วนอาร์กิวเมนต์ `p` (ชนิดข้อมูลแบบ `int`) และค่า `p` ที่ส่งเข้ามาจะมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0 เท่านั้น

(i) จงเขียน Recurrence equation เพื่อแสดงความสัมพันธ์ x^p ในรูปแบบ Recursion

(ii) เขียนโค้ดในฟังก์ชัน `Power`

```
double Power(double x,int p)
{
    if(.....)
        .....
    else
        .....
}
```

12. โจทย์ตัวอย่าง (ข้อสอบเก่า Final ปี 2552): จงระบุผลลัพธ์ของโปรแกรมข้างล่าง

```
#include <stdio.h>
void Magic(int n);
void main()
{
    Magic(10);
    printf("\n\n");
}
```

```
void Magic(int n)
{
    if(n<=0)
        return;
    if(n%2 == 0){
        Magic(n-1);
        printf("%d ",n);
    }
    else{
        printf("%d ",n);
        Magic(n/2);
    }
}
```